

जहार वैतयेयश्च पशुना त्रिदिवं गतः ।
 संयामभ्रमसम्प्राप्तिं अमवेगप्रधाविते ।
 आरुहे वैजवं प्राप्तिं सुता ह्यस्तविन्दवः ।
 सक्तुं सन्दूषिते देहे पतितास्तत्र संस्थिताः ।
 तस्मात् कालवशाज्जातं दुर्भिक्षं द्वादशाब्दि-
 कम् ॥
 विशुष्काः कानने सर्वे दृष्टकाकप्रतानिकाः ।
 तस्माच्च कानने सर्वे प्रकटं गहनं गताः ।
 तेषां मध्ये जरायुस्तो गतिहीनोऽतिजर्जरः ।
 सयष्टिः सरत्विस्तुसः शीर्षदन्तावलीमुखः ।
 सक्तस्यैः सुधापत्रैः ऋषिभिस्तत्र विश्रुतः ।
 सोऽपि सुधातुरः सर्वो पयंटाकुर्वरां महीम् ॥
 कुञ्जचित् पुण्ययोगेन दृष्टवान् विटपान् भुभान् ।
 नीलशैवालसङ्घाशान् श्राद्धान् नहुकान्
 भुवि ।
 सुधाचंपीकुनेनापि भुक्तवान् खाड्गानपि ।
 ब्रह्मास्त्रानन्तरे शुष्कान् विटपान् तदनन्तरम् ।
 भुक्तवान् कन्दकान् सोऽपि मासमेकं तथा
 ऋषिः ॥
 पश्चात् सुमित्रे सञ्जाते सर्वे चैकत्र संस्थिताः ।
 सोऽपि दृष्टो युवा भूत्वा गतस्तत्र च यत्र ते ।
 तं दृष्ट्वा विस्मयापन्नाः पप्रच्छुः किं कृतं त्वया ।
 नीलवान् सोऽपि किञ्चिद् वया तैः श्रापित-
 स्ततः ॥
 यत्तथा खादितं ब्रह्मं तदभक्ष्यं द्विजातिभिः ।
 दुर्गन्धमपि चित्रञ्च तस्माज्जातं रघोनकम् ॥
 “तेन रघोनकं नाम विख्यातं भुवनत्रये ।
 कुकुटाकमिभं योषीं शौर्येपर्यं वसुहरेषु ॥
 अहा पुटे सुनिर्गमं धारयेत्तन्महामते ।
 दोषादिदर्शनात्तेन त्रियते दीप्यते भुवि ॥
 वर्षासु शिशिरे चैव कारयेन्मात्रया युतम् ।
 रामतं जीरके दे च अजमोहाकटुत्रयम् ॥
 हृतसौवर्णेनोपेतं वातरोगे विशिष्यतः ।
 मातुषुङ्गरसेनापि मृगानां प्रकीर्तितः ॥”
 इति हारीते कल्पस्थाने हतौयेऽध्याये ॥
 अस्यान्यत् विज्ञाभक्ष्यकारणादिनं रघोनशब्दे
 दृश्यम् ॥
 रघोपकं, जी, (रघवत् पारद इव उपकम् ।)
 मौक्तिकम् । इति त्रिकाशेषः ॥
 रघं, जी, (रघ + “हविशुषिरविभ्यः कित् ।”
 उवा० ३ । १२ । इति नप्रत्ययः ।) द्रवम् ।
 इति विद्वान्मौक्तोत्तुयासुणादृष्टिः ॥
 रघं, जी, (रघात् भुक्तानादिपरिपाकात् आगत-
 मिति । रघ + यत् ।) रक्तम् । इति शब्द-
 चन्द्रिका ॥ (यथा, महाभारते ॥ १४५ ॥ १३२ ॥
 “यत्रैव गन्धिनो रघं नरूपं सशशब्दवत् ॥”
 रघयुक्ते, चिः यथा, भगवद्गीतायाम् । १७ ॥ १८ ॥
 “रस्याः क्षिप्त्वाः स्थिरा हृद्या आहाराः
 सात्त्विकप्रियाः ॥”
 रस्या, स्त्री, (रवाय हित्वा । रस् + यत् । टाप् ।)
 राका । (अस्याः प्रयोगो यथा,—
 “राका युक्तरवा रस्या सुवह्वा रसना रसा ।

रवापर्वी च सुरवा सुगन्धा श्रेयसी तथा ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
 पाठा । इति राजनिर्वहः ॥
 रंह, तु क गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त
 चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) रंहयति रंहा-
 पयति । इति दुर्गादासः ॥
 रंहः, [स्] स्त्री, (रम + “रमेष् ।” उवा०
 ४ । २१३ । इति असुनृङ्गागमश्च । “अहि
 रहिभ्यामसुनृ इत्यहो रंह इति धातुप्रदीपः ।”
 इत्युज्ज्वलः ।) वेगः । तत्परोक्षः । तरः २
 रयः ३ रयदः ४ यवः ५ । इत्यमरः ॥ रंहः ६
 यवनः ७ । इति तट्टीका । (यथा, रघुः ।
 २ । ३४ ।
 “न पादपोद्भूतनशक्ति रंहः
 शिलोचये र्हर्षति माततल्य ॥”
 रह, लजि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
 सक०-सेट् ।) रहति सुखं दीनः । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 रह, इ ड मत्वाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 आत्म०-सक०-सेट् ।) इ, रंहति । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 रह, तु क गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त
 चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) रहयति शोकं
 धीरः । इति दुर्गादासः ॥
 रहः, [सु] स्त्री, (रमन्तेऽसुनृ । रंह + “देशे ष
 च ।” उवा० ४ । २१४ । इति असुनृप्रत्ययः ।
 हकारश्चान्तादेशः । “रह लामे असादसुनि
 रह इति धातुप्रदीपः ।” इत्युज्ज्वलः ।)
 निर्जनम् । तत्परोक्षः । विभक्तः २ विजनः ३
 ह्रस्वः ४ निःश्रुताकः ५ रहः ६ उपायः ७
 इत्यमरः ॥ (यथा, रघौ । ३ । ३ ।
 “तदाननं नृत्सुरभि चितौत्तरः
 रहस्युपायाय न ह्रस्विमाययौ ॥”
 तत्त्वम् । इति । गुह्यम् । इति मेदिनी ॥
 रहः, [सु] य, विजनम् । इत्यमरः ॥
 “रहो निधुवनेऽपि स्यादहो गुह्ये नपुंसकम् ॥”
 इति रभसश्च ॥
 “देशादन्यत्र रहोऽन्यं शब्दान्तरं वाक्चि सुरत-
 वाचकम् ॥” इत्युज्ज्वलः । ४ । २१४ ॥
 रहस्यं, चि, (रहसि भवम् । रहस् + दिगादि-
 त्वात् यत् । इत्युज्ज्वलः । ४ । २१४ ॥) गोप-
 नीयम् । रहसि भवम् । इति मेदिनी अमरश्च ॥
 रहस्यरोमशार्णनिवेधो यथा,—
 “न सपेशब्देः क्रोद्धेत स्नानि स्नानि न संस्पृशेत् ।
 रोसाधि च रहस्यानि नाश्रयेन सदा ब्रजेत् ॥”
 इति कौर्म्ये १५ अध्यायः ॥
 रहस्या, स्त्री, (रहस्य + टाप् ।) नदीभेदः ।
 इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते ॥ ६ । १८ ॥
 “रहस्यां शतकुम्भां च सरयू च नरेन्द ॥”
 राका । पाठा । इति राजनिर्वहः ॥
 रहितं, चि, (रह + क्तः ।) वर्जितम् । यथा,—
 “जातसूतकमारौ च जन्तो च नृत्सूतकम् ।

गुरोस्तद्वितं ज्ञत्वा जपकर्म समाचरेत् ॥”
 इति तन्त्रसारः ॥
 अयि च ।
 “दिग्गोऽन्धश्चाभिरहितो जन्मार्चाद्यो भये-
 वितः ।
 मं भवेदन्धश्रेष्ठश्च योगेऽप्येवं विचिन्तयेत् ॥”
 इति जातकपद्धतिः ॥
 रा, ल दाने । यङ्यङ् । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (अदा०-पर०-सक०-अनिट् ।) ल, राति ।
 इति दुर्गादासः ॥
 राः, स्त्री, (रा + सम्प्रदादिवात् क्तिप् ।) विधमः ।
 दानम् । इत्येकाचरकोषः । काचनम् । इति
 शब्दरत्नावली ॥
 राः, [रे] पुं, (रा दाने + “राते र्ऌः ।” उवा०
 २ । ६६ । इति र्ऌः ।) धनम् । (यथा, भाग-
 वते । ३ । २५ । २८ ।
 “आत्मानमनु ये चेह ये रायः पश्यन्ते
 यथाः ॥”)
 खर्चम् । इत्यमरः ॥ शब्दः । इति शब्दरत्ना-
 वली । (स्त्री, जीः । यथा, ऋग्वेदे । १० ।
 ११२ । ७ ।
 “स चत्तयदुवचः सूर्येव विजामस्य केतवो
 रामविन्दन् ॥”
 “चिनां नानावर्णां रां रायं श्रियमविन्दन् अज-
 भन्त ॥” इति तद्वाक्ये सायकः ॥)
 राका, स्त्री, (रा दाने + “कदाचाराचैकविभ्यः
 कः ।” उवा० ३ । ४० । इति कः । बहुल-
 वचनादेव न ह्रस्वः ।) नदीविशेषः । (वा च
 शास्त्रज्ञोऽपीत्यर्थः । नदीनामन्यतमा । यथा,
 भागवते । ५ । २० । १० ।
 “तेषु वर्षाद्रयो नद्यश्च यत्रैवाभिजाताः । सुरचः
 श्रतश्चन्द्रो वामदेवः कुन्दः कुसुदः पुष्पा-
 वर्यः सहस्रवृत्तिरिति । अशुमती धिनीवाजी
 सरस्वती कुङ्कु रजनी गन्दा राकेति ॥”
 कच्छूरोमः । नवजातरणः स्त्री । (रावते रीवते
 देवेभ्य हविर्वेद्याम् । इति निघण्टुटीकायां देव-
 राजयज्वा । ५ । ५ । २१ ।) सम्पूर्णेऽतिथिः ।
 इति मेदिनी ॥ (यथा, ऋग्वेदे । २ । ३२ । ४ ।
 “राकामर्षं सहजां सृष्टोऽनुवे
 श्वन्तो नः सुभगा बोधतुलना ॥”
 “संपूर्णश्चक्रा पौर्णमासी राका ॥” इति सायकः ॥
 राचवीविशेषः । वा च खरस्य मृगंखयायाच
 जननी । यथा, जहाभारते । ३ । २७३ । १-८ ।
 मार्कण्डेय उवाच ।
 “पुनश्चस्य तु यः क्रोधादहर्द्विभक्तुनिः ।
 विषया नाम सक्थोः स वैषयममैचत ।
 नुवधे तन्नु सक्थोऽपि पितरं राचसीचरः ।
 कुर्वेरक्तप्रवाहार्थं धतते स्त सदा हृष ।
 स राजराजो लङ्कायां विषयन्नरनाहनः ।
 राचवीः प्रदौ तिस्रः पितुर्वै परिचारिकाः ॥
 ताः सदा तं महात्मानं सन्तोषयितुमुद्यताः ।
 ऋषिं भरतशार्ङ्गं । शृङ्गगीतविशारदाः ॥